

ת"פ 43858/06/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ג'יהאד אלנבארי

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 43858-06-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלנבארי(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

נגד
ג'יהאד אלנבארי

ב"כ המאשימה: עוה"ד יעקב שטרנברג ומיכל בן דוד
ב"כ הנאשם: עוה"ד ראיס אבו סייף עווד עבד אל חלים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

אישום שני:

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

ג. **פגיעה כשהעבריין מזוין בצוותא**, לפי סעיף 335(א)(1) יחד עם סעיף 334 ויחד עם סעיף 29 לחוק.

ד. **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק.

ה. **חבלה במזיד לרכב**, לפי סעיף 413 יחד עם סעיף 29 לחוק.

2. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, שואקד אלנבארי (להלן: "שואקד") הינו בן דוד של הנאשם ושל ר.א (להלן: "הקטין"). שואקד הינו דודו של המתלונן. על פי המתואר באישום הראשון, בתאריך 15.6.15 סיפר המתלונן לשואקד כי הנאשם נהג ברכבו במהירות מופרזת ושלא כחוק. בתגובה התקשר שואקד לנאשם והעיר לו על נהיגתו. בהמשך למתואר, התקשר הנאשם למתלונן, גידף את אחיותיו ואיים עליו באומרו "אם אני תופס אותך, אני ארביץ לך". על פי המתואר באישום השני, בתאריך 16.6.15, על רקע המתואר באישום הראשון, הגיע הנאשם למקום בו היה אותה עת המתלונן ואיים עליו באומרו "אתה אומר לשואקד שאני נוסע במהירות אני אזיין אותך, אתה תראה מה אני

אעשה לך וכן "אם אתה גבר תבוא לכיוון הכביש בחוץ". בהמשך למתואר הגיע המתלונן ברכבו לצומת הקרח, אז הגיע למקום הנאשם יחד עם הקטין ברכב טיטה **וחסמו את רכב המתלונן. הנאשם והקטין הכו את המתלונן בגופו כשבאותה עת אוחז הנאשם בידו סכין. המתלונן הגן על עצמו בידו וכתוצאה מכך נדקר בידו ונפל לרצפה.** בהמשך למתואר, ברח המתלונן לדוכן סמוך. הנאשם ביקש מהקטין להיכנס לרכב הטיטה ואילו הוא **נכנס לרכבו של המתלונן כדי לקחת אותו.** באותן נסיבות נכנס המתלונן לרכבו, הרים את בלם היד ושלף את המפתח תוך שהנאשם שורט את המתלונן בכתפו השמאלית באמצעות הסכין. מיד לאחר מכן דקר הנאשם באמצעות הסכין את שלושת גלגלי רכבו של המתלונן וגרם לתקר. הנאשם נכנס לרכבו, בו נהג הקטין, הקטין האיץ את הרכב לכיוון המתלונן ופגע באמצעות הרכב ברכבו של המתלונן ואז נמלטו השניים מהמקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חתכים שטחיים באצבעות יד שמאל ושריטה בכתף שמאל אשר טופלו בחיטוי והדבקה.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 10.12.15, הנאשם בן 19, רווק, סיים 10 שנות לימוד אולם לא רכש מיומנויות בסיסיות של קריאה וכתביה. טרם מעצרו גר בצריף עם הוריו ועבד בעבודות בניה. הנאשם מוכר לשירות המבחן מזה מספר שנים. התנהגותו לאורך השנים מלווה בבעיות התנהגות וקושי בשליטה עצמית כשהוריו התקשו להתמודד עם קשייו. בהתייחסו לעבירות, הודה הנאשם בביצוע. הנאשם תאר כי ביצע את העבירות על רקע תחושת כעס ופגיעה באמון שחווה מצד המתלונן, על כך שסיפר לבעל הרכב כי נהג במהירות מופרזת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהלותו האלימה ונטה להשליך אותה עם גורמים אחרים בסביבתו. כיום מבטא חרטה בעיקר נוכח המחיר אותו הוא משלם. בשיחה עם המתלונן, תיאר פגיעות רבות כלפיו בפן הפיזי והכלכלי מצידו של הנאשם כלפיו ותיאר חששות מפני הנאשם. המתלונן מסר כי הופעלו עליו לחצים ולכן נערך הסכם סולחה למרות שהוא לא היה מעוניין בו. מסר כי לאחרונה יצר עימו הנאשם קשר טלפוני מספר פעמים. שירות המבחן התרשם כי בין הנאשם למתלונן מערכת יחסים מורכבת המושתתת על יחסי כוחנות ושליטה מצדו של הנאשם כלפי המתלונן. נראה כי הסכם הסולחה הינו תוצאה של לחץ שהופעל על המתלונן מצידו של הנאשם ומשפחתו וכן כי הנאשם עשה ניסיונות לגרום למתלונן לבטל את תלונתו. הנאשם השתלב במסגרת קבוצה טיפולית ועד כה השתתף בארבעת המפגשים שהתקיימו. להערכת שירות המבחן הנאשם עסוק במחירים אותם הוא משלם ופחות פנוי לערוך התבוננות וחשיבה אודות התנהלותו ובחירותיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במשפחה בה התקשו הוריו להוות עבורו מקור לתמיכה, הכוונה ופיקוח. הנאשם מנהל אורח חיים שולי מגיל צעיר. לנאשם מאפיינים התנהגותיים בעייתיים, ביניהם קושי להתמיד במסגרת, מעורבות חוזרת בתחום האלימות וזאת חרף הקשר עם שירות המבחן ובעוד מתנהלים נגדו הליכים משפטיים. הנאשם אינו מגלה הבנה באשר לדפוסיו האלימים ומתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלונן. כמו כן לנאשם קושי בוויסות דחפים במצבי דחק ונטייה להתפרצויות אלימות, והוא מתקשה לעמוד בגבולות המוצבים לו אפילו על ידי גורמי אכיפת חוק. כל אלו מביאים להערכה כי קיים סיכוי גבוה להישנות מעשים אלימים, וכי ללא התערבות טיפולית קיים סיכוי להידרדרות במצבו. לאור גילו הצעיר והיותו מצוי בשלב ראשוני של טיפול המליץ שירות המבחן על

דחיית הדין.

5. יש לציין כי בשלב זה של ההליך מן הראוי היה לאפשר את הדחייה לפי עתירת שירות המבחן, לשם קבלת תסקיר משלים, ואולם הנאשם סירב לכך וביקש לטעון לעונש לאלתר.

ראיות לעונש

6. 1/ - תעודה רפואית של המתלון.
7. 2/ - הסכם סולחה.
8. 3/ - מסמכים רפואיים באשר למצב אביו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

9. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד אורית מנצ'יקובסקי ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1996, לחובתו רישום ללא הרשעה מיום 9.11.15 בעבירת סיוע לגניבה. האירועים המתוארים בכתב האישום אירעו יום אחר יום, כאשר הרקע למעשים טמון בכעסו של הנאשם על כך שהמתלון סיפר כי הנאשם נהג במהירות מופרזת. האירועים המתוארים חמורים. הנאשם איים על המתלון ומימש יום לאחר מכן את אימויו. הנאשם הגיע בליווי אדם נוסף, כשהוא מצויד בסכין, תקף את המתלון ופגע ברכשו. הערך החברתי שנפגע הינו הגנה על שלמות גופו של המתלון וכן על שלוות נפשו. העובדה שהנאשם אחז בידו סכין עלולה היתה להביא לפגיעה משמעותית יותר במתלון. הנאשם גרם לנזק משמעותי ברכבו של הנאשם. לא מדובר בעבירה שנעברה בלהט הרגע, אלא בעבירה מתוכננת. מיד לאחר האיום מגיע הנאשם למקום מצויד בסכין ותוקף את המתלון. המתלון נזקק לטיפול רפואי. מתסקיר שירות המבחן עולה כי לנאשם בעיות התנהגותיות וקושי בשליטה עצמית. בעבר שולב בקבוצה טיפולית ואולם התקשה להיעזר בה. הנאשם מבטא חרטה בעיקר בגלל המחיר שהוא נאלץ לשלם היום. הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו ומשליך אותה על גורמים חיצוניים. המתלון עדיין חושש מהנאשם וחתם על הסכם הסולחה בשל לחץ שהופעל עליו. הנאשם אינו מגלה אמפתיה לקורבן. ישנו סיכוי ממשי להישנות מעשי אלימות. שירות המבחן ביקש דחיה כדי לבחון המשך הליך טיפולי, אך הנאשם החליט לדחות את ההזדמנות הזאת, כאשר שירות המבחן מבהיר מה המשמעות של העדר טיפול. על כן נדרשת ענישה ממשית ומרתיעה. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ- 12 חודשים לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלון.

10. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ראיס אבו סייף, הנאשם צעיר כבן 19, ללא הרשעות קודמות מלבד רישום בגין עבירת רכוש. הנאשם הודה בכתב אישום שתוקן משמעותית. מהתעודה הרפואית של המתלון עולה כי מדובר בחתך באצבע ובציפורן בלבד שבגינו בוצע טיפול קל וכן עולה ממנה כי הוא שוחרר מבית החולים עוד באותו היום וזאת בניגוד לדברים שמסר המתלון לשירות המבחן. בין הנאשם למתלון ישנה הכרות משפחתית. על רקע ויכוח ביניהם התפתחה קטטה שבמהלכה נגרמו למתלון שריטה וחתכים שטחיים. הנאשם הודה במיוחס לו כבר בתחנת המשטרה ונטל אחריות ובכך חסך מזמנו של בית המשפט ושל העדים. הנאשם עצמו נפצע אף הוא באצבע בעקבות האירוע. הנאשם היה עצור תחילה ואח"כ במעצר בית בהרחקה כמעט חמישה חודשים. הנאשם מעוניין להמשיך בטיפול ואולם הואיל והוא נמצא כבר זמן רב בתנאים מגבילים ביקש לסיים את עניינו ולא לדחות לקבלת עוד תסקיר. הנאשם שילם למתלון פיצוי בסך 4,500 ₪ במסגרת חתימה על הסכם סולחה. ההסכם נערך ללא לחץ

בנוכחות מכובדים. באשר לנזק שנגרם לרכב לא הוגש כל תיעוד באשר לשוויו. מדובר באירוע אחד. מתחם העונש הינו בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולחילופין להשית על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

11. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

12. כתב האישום מתאר שני מקרים אשר אירעו בסמיכות זמנים זה לזה ואשר מהווים חלק מאותה מסכת עבריינית ועל כן יש לראותם כאירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

13. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו פגיעה בגופו של אדם, בשלוות נפשו ובקניינו.

14. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני. הנאשם איים על המתלונן כי יפגע בו. יום למחרת מימש את איומו כאשר הגיע למקום בו היה המתלונן כשהוא מצויד בסכין ובליווי אדם נוסף (קטין). השניים חסמו את רכבו של המתלונן ואז היכו אותו בגופו כשבאותה עת אוחז הנאשם בידו סכין. המתלונן הגן על עצמו בידו וכתוצאה מכך נדקר בידו ונפל לרצפה. בהמשך נכנס הנאשם לרכבו של המתלונן כדי לקחת אותו, המתלונן נכנס לרכבו, הרים את בלם היד ושלף את המפתח תוך שהנאשם שורט אותו בכתפו השמאלית באמצעות הסכין. בהמשך דקר הנאשם באמצעות הסכין את שלושת גלגלי רכבו של המתלונן וגרם לתקר, ואז נכנס לרכבו, בו נהג הקטין, הקטין האיץ את הרכב לכיוון המתלונן ופגע באמצעות הרכב ברכבו של המתלונן ואז נמלטו השנים מהמקום. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן פציעות שטחיות באצבעות ידו ובכתפו.

15. על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות עמד בית-המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1892/15 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (31.5.15):

"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים "לפתור סכסוכים" בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין או בכלי משחית אחר"

חומרה רבה אף מיוחסת לשימוש בסכין. בית המשפט העליון ציין פעמים רבות כי מי שעושה שימוש בסכין לשם פתרון סכסוכים, דינו ככלל מאסר מאחורי סורג ובריה (ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה** (10.6.14)).

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 1601/14 **פרץ נ' מדינת ישראל** (3.3.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזויין ותקיפה סתם. הנאשם דחף את המתלונן והשליך אבן לעברו. בהמשך, היכה בפניו באמצעות בקבוק זכוכית. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן פצעים סביב העין ובאזור כף היד. נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. בעפ"ג (מח' מרכז- לוד) 11173-04-12 **נביאן נ' מדינת ישראל** (19.6.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית. הנאשם היכה

את המתלונן מספר פעמים בצווארו ובהמשך דקר אותו באמצעות חפץ חד בירך שלוש פעמים, דקירות שהצריכו תפירה. הנאשם נעדר עבר פלילי. נידון ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מח' ב"ש) 16509-11-12 **בונפיו נ' מדינת ישראל** (9.1.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם קפץ על המתלונן, כשהוא דוקר אותו באמצעות אולר בעורפו ותוך שהוא גורם לו פצע של כסנטימטר בעורפו ושריטה היקפית בצוואר. הנאשם נעדר עבר פלילי. נידון ל- 10 חודשי מאסר.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 17880-01-09 **אבו מוח' נ' מדינת ישראל** (21.6.09), נדחה ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם צעיר, ללא כל עבר פלילי, בן למשפחה קשת יום ומרובת נפשות שהוא מפרנסה היחיד. הנאשם דקר בסכין את המתלונן אשר היה מעסיקו, לאחר שזה התייחס אליו באופן משפיל מבזה ותוקפני לרבות נקיטת אלימות פיזית ומילולית. נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ה. בת"פ (פ"ת) 39653-02-14 **מדינת ישראל נ' אלמו** (16.7.15), הורשעה נאשמת בפציעה כשהעברין מזויין. הנאשמת הניפה סכין לעבר המתלוננת שניסתה להגן על עצמה אך להב הסכין פגע בלחיה ונגרם לה חתך עמוק. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, אמא ל- 4 ילדים. נדונה ל- 10 חודשי מאסר.

ו. בת"פ (פ"ת) 12531-11-10 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (2.12.12), הורשע נאשם בביצוע עבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין ועבירות נוספות. הנאשם יחד עם אחרים, היכה את המתלונן בבעיטות ואגרופים, עד אשר התמוטט ונפל על הרצפה. בהמשך, אף דקר הנאשם את המתלונן בפניו ובמותניו. לנאשם עבר פלילי. נידון ל- 9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ז. בת"פ (רמ') 62048-07-14 **מדינת ישראל נ' אלשמאלי** (13.7.15), הורשע נאשם בעבירות של החזקת סכין, פציעה כשהעברין מזויין והתחזות. המתלונן שמע רעש מחוץ לביתו, וכשיצא החוצה ראה את הנאשם וביקש ממנו לעזוב את המקום. הנאשם הורחק מהמקום ובהמשך שב למקום יחד עם אחר, תקף את המתלונן ודקר אותו בבית החזה ובמרפק. אחר שניסה להפריד נדקר אף הוא. הנאשם בגיר צעיר, בעל עבר פלילי. נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי (סה"כ 10 חודשים).

ח. בת"פ (כ"ס) 15558-12-13 **מדינת ישראל נ' יאסין** (29.3.15), הורשע נאשם בעבירות של פציעה כשהעברין מזויין, החזקת סכין ואיומים. הנאשם שלף סכין יפנית מכיסו והחל לתקוף את המתלונן באמצעות ידיו ובאמצעות הסכין בכל חלקי גופו של המתלונן ואף היכה את המתלונן באגרופים בראשו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות בכל חלקי גופו ופצעי חתכים בגבו. הנאשם נעדר עבר פלילי. נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (י-ם) 2301-05-12 **מדינת ישראל נ' לבן** (28.4.15), הורשע נאשם בעבירה של פציעה כשהעברין מזויין. הנאשם דקר את המתלונן באמצעות סכין בחזהו וברגלו. הנאשם נעדר עבר פלילי, בין הצדדים נערכה סולחה. נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

י. בת"פ (חי') 55285-11-14 **מדינת ישראל נ' אבו עואד** (29.12.15), הורשע נאשם בעבירות של החזקת סכין, תקיפה בצוותא, איומים ופציעה כשהעברין מזויין. הנאשם תקף את

המתלונן, היכה בפניו ופצע אותו באמצעות סכין בירך. הנאשם בעל עבר פלילי. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה הוטלו על נאשמים עונשים החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד ל- 12 חודשי מאסר מאחורי סורג וברח (ראו למשל רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.15), רע"פ 3676/15 **מחאגנה נ' מדינת ישראל** (8.6.15), ע"פ (מח' חי') 31988-06-10 **גטהון נ' מדינת ישראל** (28.10.10), עפ"ג (מח' ת"א) 5644-10-10 **מדינת ישראל נ' מסארוה** (4.4.11), ת"פ (ב"ש) 31497-04-11 **מדינת ישראל נ' חזן** (14.7.14)).

18. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שבאישום הראשון איים הנאשם על המתלונן כי יפגע בו. יום למחרת הגיע למקום בו היה הנאשם כשהוא מלווה באדם נוסף ומצויד בסכין וחסם את דרכו של המתלונן. אלו מעידים כי למעשים המתוארים באישום השני קדם תכנון. עוד יש לתת את הדעת לכך ששימוש בסכין לצורך פתרון סכסוכים טומן בחובו פוטנציאל פגיעה משמעותי וכי בלהט הקטטה היה עשוי האירוע להסתיים בנזקים חמורים יותר מהנזקים שנגרמו בפועל, שהינם חתכים שטחיים באצבעותיו ובכתפו של המתלונן וכן נזקים לרכבו של המתלונן. הנאשם ביצע את המעשים יחד עם קטין אשר לקח חלק משמעותי באירוע שעה שהיכה גם הוא את המתלונן וכן האיץ את הרכב לכיוונו של המתלונן שעה שנמלטו מהמקום. עם זאת, מכתב האישום עולה כי הנאשם היה הדומיננטי בביצוע העבירות, במיוחד נוכח העובדה כי המעשים בוצעו על רקע כעסו של הנאשם כלפי המתלונן אשר סיפר כי הוא נהג ברכב במהירות מופרזת.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל משישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 24 חודשי מאסר מאחורי סורג וברח.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. אמנם הנאשם החל בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ואולם מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נמצא בשלב ראשוני של התהליך, כרגע מרוכז בעצמו ואינו פנוי לטפל בבעיותיו. כמו כן שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון בעניינו של הנאשם בשלושה חודשים לצורך בחינת השתלבותו בהליך הטיפול ואולם הנאשם דחה הצעה זו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם יליד 1996, בן 19 "בגיר- צעיר". אין ספק כי עונש מאסר יפגע בו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה במיוחד לו והביע חרטה ואולם בפני שירות המבחן התקשה הנאשם לקחת אחריות למעשיו ונטה להשליך אותה על גורמים אחרים בסביבתו. שירות המבחן התרשם כי הבעת החרטה הינה בעיקר נוכח המחיר אותו הוא משלם בהליך הפלילי.

ג. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי הנזק שנגרם**; הנאשם והמתלונן חתמו

על הסכם סולחה, במסגרתו פיצה הנאשם את המתלונן בסכום של 4,500 ₪. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך, שלטענת המתלונן, בפני שירות המבחן, ההסכם נחתם תחת לחץ שהופעל עליו וכי סכום הפיצוי שקיבל אינו עומד על שווי הנזק שנגרם לו.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לחובת הנאשם רישום פלילי ללא הרשעה מבית משפט לנוער בגין סיוע לגניבה מיום 9.11.15.

22. עוד יצוין כי הנאשם שהה במעצר למעלה מחודש, ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים של מעצר בית במשך מספר חודשים. ניכר כי השהות במעצר הבית בפקוח קשה לנאשם ולמשפחתו, ונראה כי קושי זה עמד ברקע לסירובו של הנאשם להמשך מעורבותו שירות המבחן.

23. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת שירות המבחן לפיה לנאשם נטייה להתפרצויות אלימות, והוא מתקשה לעמוד בגבולות המוצבים לו אפילו על ידי גורמי אכיפת חוק. על כן קיים סיכוי גבוה להישנות מעשים אלימים ולהידרדרות במצבו ללא התערבות טיפולית.

24. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. אני ער לכך כי הנאשם הינו צעיר המשתיין לקבוצת "בגירים- צעירים" לגביהם קיימת חשיבות להעדיף את שיקולי השיקום. אולם, במקרה דנן לא הצליח הנאשם להראות כי פניו לשיקום ודחה את האפשרות להמשך הליך טיפולי וזאת על אף התרשמות שירות המבחן כי בהעדר הליך טיפולי ישנו סיכוי גבוה להתפרצויות אלימות נוספות. בנסיבות אלה מן הראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

סוף דבר

25. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **8 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו החל מיום 16.6.15 ועד 27.7.15.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדריים ביום 13.3.16 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת פציעה, או עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים, החזקת סכין למטרה לא כשרה או חבלה במזיד.

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יפקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.16 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

תנאי השחרור והערבויות יותרו על כנם עד להתייצבות הנאשם לריצוי מאסרו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

עמוד 7

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ו, 27 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים.